

ÖYLE BİR ZAMAN GELECEK Kİ*...

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!

Aziz ve sevgili Ak-Radyo dinleyicileri ve Ak-Televizyon izleyicileri!..

Allah'ın selâmı, rahmeti bereketi üzerinize olsun... Cumanız mübarek olsun...

a.Şeytanın Evlâtlara Ortak Olması

Peygamber SAS Efendimiz'den Ebû Hüreyre RA'ın rivayet ettiğine göre, buyurmuş ki Peygamber SAS Efendimiz:¹

يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ، يُشَارِكُهُمُ الشَّيَاطِينُ فِي
أَوْلَادِهِمْ. قِيلَ: أَوْ كَائِنْ ذَلِكَ يَا رَسُولَ أَهْلِ؟ قَالَ
: تَعَمُّ . قَالُوا: وَكَيْفَ تَعْرِفُ أَوْلَادَنَا مِنْ
أَوْلَادِهِمْ؟ قَالَ: بِقِلَّةِ الْحَيَاءِ، وَقِلَّةِ الرَّحْمَةِ

(ابو الشيخ عن أبي هريرة)

RE. 504/4 (Ye'tî ale'n-nâsi zemânün
yüşârikühümü'ş-şeyâtînü fî evlâdihim. Kîle:
Eve kâinün zâlike yâ rasûla'llâh? Kâle: Neam.
Kâlû: Ve keyfe na'rifü evlâdenâ min evlâdihim?
Kâle: Bi-killeti'l- hayâi ve killeti'r-rahmeh.)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ *Kenzü'l-Ummâl*, c.III, s.239, nq:5795.

İlginç bir hadis-i şerif... Tabii hadis-i şeriflerin hepsi ilginçtir. Bu hadis-i şerifin mânâsını söylediğim zaman, siz de ilginç bulacaksınız. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

(Ye'tî ale'n-nâsi zemânün) “İnsanların başına devirler geçip bir zaman gelecek ki, Peygamber Efendimiz’in yaşadığı zamandan sonra, ileride insanların üzerine bir zaman gelecek ki, *(yüşâ-ri- kühümü’ş-şeyâtînü fî evlâdihim)* şeytanlar onlarla çocuklarında ortaklık yapacaklar. Şeytanlar bu kişilerin çocuklarına ortak olacaklar.”

(Kîle: Eve kâinün zâlike yâ rasûla’llâh?) Bunu duyunca sahabe- i kirâm –*rıdvânu’llâhi aleyhim ecmaîn*, Allah hepsinden razı olmuştur, şefaatlerine erdirsin cümlemizi— şaşırarak, hayret ederek dediler ki: “Bu olacak mı?.. Yâni biz evleniyoruz, bizim çocuklarımız oluyor, olan çocukların bir kısmı şeytanın çocukları nasıl olacak; bu olacak mı yâ Rasûlallah?..”

(Kàle) Buyurdu ki Peygamber Efendimiz: *(Neam)* “Evet, olacak.” Doğan çocukların bir kısmı sizin çocuğunuz, bir kısmı şeytanın çocuğu... Bakın ne kadar ilginç.

(Kâlû: Ve keyfe na’rifü evlâdenâ min evlâdihim?) “Yâ Rasûlallah, biz doğan her çocuğu kendi evlâdımız biliriz. Doğan çocukların arasından hangisi bizim evlâdımız, hangisi şeytanın evlâdı; bunu nasıl ayıracağız, tefrik etmek için bir işaret, bir emâre var mı?..”

(Kâle: *Bi-kıllleti'l-hayâi ve kılleti'r-rahmeh.*)
“Utanmalarının azlığından, yâni hayâsızlıklarından, utanmamalarından ve merhametlerinin, acımalarının azlığından, gaddar, zâlim, merhametsiz oluşlarından anlayabilirsiniz.”

Aziz ve muhterem kardeşlerim! Bu hususta konunun açıklanmasını sağlayacak bazı bilgiler vererek konuyu genişletmek istiyorum:

Peygamber SAS Efendimiz'in huzurunda birisi yemek yiyordu. Yemeğe başladı, bir zaman sonra aklı başına geldi, besmele çekti yediği yemeğe... O zaman Peygamber SAS Efendimiz buyurdu ki:

“—Sen besmele çekmeden önce, senin tabağından seninle beraber şeytan da yemek yiyordu. Sen o besmeleyi çektikten sonra, bıraktı.”

Hattâ, (*Bi'smi'llâhi min evvelihî ve âhirihî*)
“Evvel anından ve şimdiden *bi'smi'llâh!*” demiş o zât-ı muhterem; o zaman şeytan daha evvelinden beri yediklerini de çıkarmış diye rivayet var.

Tabii, şeytanları biz göremiyoruz. Kur'an-ı Kerim'de şeytanlar hakkında:

إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ

(العنكبوت: ٢٠)

(*Innehû yerâkûm hüve ve kabîlühû*) “O ve onun avanesi, şeytan ve şeytanın ordusu, evlâtları, maiyyetindeki küçük şeytanlar vs; (*min haysü lâ teravnehüm*) sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler, siz onları görmediğiniz halde...” (A’raf: 7/27) buyruluyor. Şeytan böyle bir yaratık, ama şeytanın olduğuna dair çok ayet-i kerimeler var...

Bizim görmediğimiz ama, varlığı olan pek çok varlık var ki, aletlerle ölçüyoruz veya emârelerinden anlıyoruz, sezinliyoruz. Aletler gösteriyor. Meselâ, hiç bilmediğimiz radyoaktiviteyi aletler fark edip, “Ooo, çok fazlalaştı!” diye ikaz edebiliyor, kırmızı noktaya gelebiliyor.

Demek ki, biz yemeği besmelesiz yemeye başlarsak, şeytan dabizim tabaktan başlayacak yemeye... Şeytan beslenecek, biz zarar göreceğiz. Onun için, *eüzü besmele* çekmek lâzım!

Sonra evlendiği zaman insan, müslüman her yaptığı işe eüzü besmele çekerek başlayacak. Eüzü çekmek müstehab, besmele çekmek Allah’ın emri... Hattâ Kur’an-ı Kerim derslerimizde de sizlere ilk hafta açıkladık; Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin ilk inen emri:

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

(العلق: ۱)

(*İkra' bi'smi rabbike'llezî halak*) “Yaratan Rabbinin adı ile oku!” (Alak, 96/1) Yâni, bir işe başlarken Allah'ın adı ile başlanılacak, “*Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm*” denilecek. Allah'ın rızası düşünülecek, Allah'tan yardım istenilecek, öyle başlanacak.

Tabii, yemeğe de besmele ile başlayacak insan; düğüne, derneğe, gerdeğe de besmele ile başlayacak. O zaman her şeyi hayırlı olacak. Dükkânını da besmele ile açacak, işine de besmele ile başlayacak; o zaman işi rast gidecek.

Ama besmelesiz başladığı zaman;

وَشَارِكُهُمْ فِي الْمَوَالِ وَالْوَالِدِ وَعِدَّهُمْ، وَمَا
يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا
(السراء: ٦٤)

(*Ve şârikhüm fi'l-emvâli ve'l-evlâdi vaidhüm, ve mâ yaidühümü's-şeytânü illâ gurûrâ.*) [Onların mallarına, evlâtlarına ortak ol, kendilerine vaadlerde bulun! Şeytan, insanlara, aldatmadan başka bir şey vaad etmez.] (İsrâ, 17/64)

Öyle başlanmadığı zaman şeytan, kabiliyeti dolayısıyla, yaratılışındaki hünerleri dolayısıyla, insanın besmelesiz başladığı işlerine iştirak ediyor, katılıyor, ortak oluyor. Böylece evleniyor insan, çoluk çocuk sahibi oluyor, ama çocuğu şeytanın çocuğu olabiliyor. Onun

farkında değil... Çünkü işler hayırlı yapılmıyor, besmeleli yapılmıyor, günahla oluyor, haramla oluyor. Haramla yuva kuruluyor, haramla düğün yapılıyor. Eğlenceler haramlarla, yasaklarla, içkilerle devam ediyor. Ondan sonra tabii şeytan ortak oluyor.

Böyle çocuklar nasıl anlaşılır?.. Huyu değişik, çocuk merhametsiz, çocuk gaddar, çocuk utanmaz, arlanmaz... İşte o şeytanın çocuğu.

Demek ki, aziz ve muhterem kardeşlerim, her işimizde besmele çekeceğiz, her işimizde şeytandan Allah'a sığınacağız. Her işimizin başlangıcında, o işimizin Allah'ın rızasına uygun olup olmadığını düşüneceğiz. Uygun değilse, yapmayacağız. Uygunsa, Allah'ın rızasını kazanmak için yapacağız o işi...

Eğer hayırlı bir işi yapmağa başlamışsak, biliyoruz ki güç kuvvet Allah'ın elinde, o yardım ederse olur, yardım etmezse olmaz. Kudret verirse olur, men ederse insan kolunu kıpırdatamaz, gözünü açıp kapayamaz. Ondan yardım dileyeceğiz, ona tevekkül edeceğiz.

İş çocukların oluşmasına şeytanın iştirakine kadar varıyor ve bazı çocuklar şeytanın çocukları olabiliyorlar. Çok ilginç bir konu bence... Çok korkmak lâzım, çekinmek lâzım, tedbir almak lâzım ve her işi besmeleli yapmak lâzım! Şeytandan sakınmak ve şeytana karşı dâimâ Allah'a sığınmak lâzım!

b.İslâmî Hayatın Zorlaşması

İkinci hadis-i şerif... Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Peygamber SAS buyuruyor ki:²

يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ، أَلْ تُطَاقُ الْمَعِيشَةُ فِيهِمْ
إِلَّا بِالْمَعْصِيَةِ، حَتَّى يَكْذِبَ الرَّجُلُ وَيَخْلِفَ؛ فَإِذَا
كَانَ ذَلِكَ الزَّمَانَ، فَعَلَيْكُمْ بِالْهَرَبِ. قِيلَ: يَا
رَسُولَ أَهْلِ، وَإِلَى أَيْنَ الْمَهْرَبُ؟ قَالَ: إِلَى أَهْلِ، وَ
إِلَى كِتَابِهِ، وَإِلَى سُنَّةِ نَبِيِّهِ

(الدَّيْلَمِيُّ عَنْ أَنَسٍ)

RE. 504/6 (Ye'tî ale'n-nâsi zemânün lâ tütàku'l-maişetü fîhim illâ bi'l-ma'siyeh, hattâ yekzibe'r-racülü ve yahlif; feizâ kâne zâlike'z-zemân, fealeyküm bi'l-herab. Kile: Yâ rasûla'llâh, ve ilâ eyne'l-mehreb? Kâle: İla'llâhi, ve ilâ kitâbihî, ve ilâ sünneti nebiyyihî.)

Bu mübarek kelimelerini okuduğumuz hadis-i şerifi, Deylemî Enes RA'dan rivâyet etmiş. Şimdi kısa kısa, bu ikinci hadis-i şerifimizi açıklamaya geçelim:

² Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.444, no:8687; Enes İbn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.348, no:998; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIII, s.455, no:26414.

(*Ye'tî ale'n-nâsi zemânün*) “İnsanların üzerine bir zaman gelecek; mübarek asırlar geçecek, devirler değişecek, zaman ilerleyecek; toplumlar İslâmî yapısından ayrılacak, bozulacak, ko-kuşacak, tefessüh edecek... (*Lâ tütàku'l-mai-şetü fîhim illâ bi'l- ma'siyeh*) Müslüman toplumlarda bile yaşam, kazanç o zamanda ancak günah işleyerek sağlanacak. Geçim yalan dolan ve günahla olacak. Allah'a isyanla hayat ve geçim temin edilecek ve sürdürülecek.”

(*Hattâ yekzibe'r-racül*) Hattâ adam yalan söyleyecek.” Halbuki yalan söylemek müslümanın en yapmadığı şey... Müslüman doğru sözlüdür, aslâ yalan söylemez. Yalan söyleyecek. (*Ve yahlif*) “Ve yemin edecek, ‘Vallâhî, billâhî, tallâhî...’ diye Allah'a yemin ediyor ama doğru değil. Yâni yalan yere, kandırmak için yemin ediyor.” Öyle bir kötü zaman... Halbuki müslüman böyle şeyi yapmaz.

Müslüman her işi Allah'ın rızasına uygun yapardı, günah olan şeyden kaçardı. Doğru sözlü, doğru özlüydü eski devirlerde... Sözün aslâ yalan olmamasına, doğruyu söylemeye dikkat ederdi. Boş yere yemin etmezdi ve yalan yeminden kaçınırdı. Ama çağlar değişip de huylar bozulunca, toplumlar tefessüh edince böyle şeyler olacak diye, Peygamber SAS Efendimiz bildiriyor.

(*Feizâ kâne zâlike'z-zemân*) “Eğer benim bu hadisimi işitenler veyahut rivayetlerini okuyanlar, ümmetimden birileri böyle bir zamana ulaşmışsa; (*fealeyküm bi'l-herib*) o zaman fi-rar edin, kaçın!” diyor Peygamber Efendimiz. *Herebe-yehribü*; kaçmak demek.

(Kile: *Yâ rasûla'llâh, ve ilâ eyne'l-mehreb?*)
“Yâ Rasûlallah, kaçış nereye? Öyle bir durumla karşılaşsak, nereden nereye kaçalım? O devirde yaşayan bir kardeşimiz nereye kaçsın, ne yapsın?..” dediler.

(Kâle) Peygamber SAS Efendimiz yine ilginç bir cevap veriyor: (*İla'llâhi*) “Allah’a kaçsın! (*Ve ilâ kitâbihî*) Allah’ın kitabına,

Kur’an’ına kaçsın! (*Veilâ sünneti nebiyyihî.*)
Allah’ın peygamberinin sünnetine kaçsın!”

Bu ne demek?.. Yâni, “Allah’ın sözünü dinlesin, Kur’an’a uysun! Peygamber Efendimiz’in sünnetinin gereği neyse onu yapsın! Öyle yaşamını, kazancını yalana, dolana dayatmayın! Onlarla kazanç sağlamaya, geçim sürdürmeye, ömrünü devam ettirmeğe sapmayın!” demek olur bu...

Aziz ve muhterem kardeşlerim, bana çeşitli telefonlar geliyor. Kaldığım, misafir olduğum evdeki telefonu buluyorlar, soruyorlar:

“—Başımızda şöyle bir sıkıntı var hocam, sizin fikrinizi almak istiyoruz; ne yapalım?”

İşte Peygamber SAS Efendimiz söylüyor: Müslüman günaha sapmayacak, yalana sapmayacak, boş yere yemin etmeyecek, Allah’ın rızasını düşünecek. Allah’a sığınacak, kötülüklerden Allah’a kaçacak. Yâni Allah’ın rızasını tercih edecek. Mahrumiyetli de olsa, kayıplı da olsa, sıkıntılı da olsa Allah’a ilticâ edecek.

Allah'ın Kur'an'ına sığınacak. Kur'an ne diyorsa ona bakacak. Ondan sonra gönül hoşluğu ile, huzur-u kalb ile, "Kur'an böyle söylüyor, kardeşim ben o günahı işleyemem, işlemem! Eksik olsun oradan gelecek fayda..." diyecek ve sapa sağlam, kale gibi dik duracak, merdâne duracak ve Peygamberimiz'in sünnetine sarılacak.

Tabii, Peygamber SAS Efendimiz'in sünneti çok büyük bir hazine, çok teferruatlı bir hazine... Kur'an-ı Kerim'i okuyacaksınız, öğreneceksiniz. Tefsirlerini okuyacaksınız. Hocalara rica edeceksiniz:

"—Aman bize Kur'an-ı Kerim'i anlat, öğrenelim!" diyeceksiniz.

Biz de, arkadaşlarımız bizden ricâ ettiği için, salı akşamları [Akra'da] tefsir derslerine başladık. Haftada bir de olsa, ne yapalım seyahatte hiç olmazsa haftada bir, bir ders yetiştirelim diye...

Kur'an-ı Kerim'e çalışacaksınız. Peygamber Efendimiz'in hadis-i şeriflerini okuyacaksınız. Büyük ariflerin, müttakî sâlih kimselerin hâlis muhlis, ihlâslı kimselerin davranışlarını okuyacaksınız, tercihlerini göz önünde bulunduracaksınız. Siz de günahlardan kaçınacaksınız, Allah'ın rızası tarafına geleceksiniz. Allah'ın Kur'an-ı Kerim'de emrettiklerini öğrenip, o tarafı tercih edeceksiniz. Şeytânî tarafı terk edeceksiniz.

Toplum bozulmuş, her şeyi hoş görüyor. Hayır! Siz Allah'ın istediği, Kur'an'da yazılı, ahlâk kurallarına uygun tarzı seçeceksiniz. Peygamber Efendimiz'in sünnetini öğreneceksiniz Hayatınızı, iş hayatınızı, kazancınızı sünnet-i seniyye-i nebeviyyeye göre tanzim edeceksiniz. Harama, günaha dayalı bir kazanç, yaşam aslâ düşünmeyeceksiniz, sağlam duracaksınız.

Çünkü, dünya hayatı bir imtihandır. Günahlar câzibedardır, çekicidir; onun için insanlar günahlara dalıyor. Onların bir de öyle şeytânî lezzeti vardır; insanın canı ister, ağzının suyu akar, kendini zor tutar. Oraya meyli olur herkesin... Koşmak, kaçmak ve oraya gitmek ister. Ama sonunda zarar vardır.

Meselâ, bu esrarkeşler o esrarı para vererek, hatta hırsızlık yapıp para tedarik ederek, her türlü tehlikeyi göze alarak yapıyorlar. Parayı temin ettikten sonra alıyorlar, kullanıyorlar.

Buralarda [Avustralya'da] görüyoruz, çok yaygın olduğu söyleniyor. Bunu yapıyorlar, isteyerek yapıyorlar, adam parasıyla alıyor. Sonra kısa zamanda vücut tahrib oluyor, beyin tahrib oluyor, insan ölüyor. Yâni kısa bir zevk, arkasından fecî bir akıbet...

Günaha dayalı, yalana dolana, boş yere yemine dayalı kazanç, geçim yolları; onlar da öyle... Tatlı gibi görünür, sonu kârlı gibi görünür; maddî ve mânevî, dünyevî ve uhrevî felâketle, hüsrarla, ziyanla sonuçlanır.

Onun için Allah'a döneceğiz, Kur'an'a sarılacağız. Peygamber Efendimiz'in sünneti çizgisinde, o cadde-i kübrâ-yı Muhammediyye'de yürüyeceğiz. Bozuk yollara, çamurlu, uçurumlu, çukurlu, tehlikeli, yol kesicilerin olduğu, haramîlerin olduğu taraflara sapmayacağız. Dinimizin ana caddesinden, dümdüz sırat-ı müstakîminden gideceğiz, sevgili dinleyiciler ve izleyiciler!..

c.Niyetlerin Bozulması

Bugünkü sohbetimizin üçüncü hadis-i şerifini de, okuduğumuz kitap Hazret-i Ali (RA ve kerrama'llàhu vecheh) Efendimiz'den rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz şöyle buyuruyor:³

أَتَى عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ، هَمُّهُمْ بَطُونُهُمْ، وَشَرَفُهُمْ
مَتَاعُهُمْ، وَقَبْلَتُهُمْ سَاؤُهُمْ، وَدِينُهُمْ دَرَاهِمُهُمْ
وَدَنَانِيرُهُمْ، أُولَئِكَ شَرُّ الْخَلْقِ الَّ خَالِقَ لَهُمْ عِنْدَ أَهْلِ

(السلمى عن على)

RE. 504/7 (*Ye'tî ale'n-nâsi zemânün*)
“İnsanların başına bir zaman gelecek ki; yâni devirler değişecek, asırlar geçecek, toplum değişikliklere uğrayacak, iyilikler azalacak, kötülükler çoğalacak...”

³ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.444, no:8688; Hz. Ali RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.192, no:31186; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.399, no:3270;

Câmiü'l-Ehâdîs, c.XXIII, s.458, no:26420.

Ahir zamanda, dünyanın bozulmasına yakın zamanda olacak bunlar. Öyle bir zaman gelecek ki, (*hemmühüm bütünühüm*) insanların bütün gayretleri, çalışmaları, çabalamaları mideleri, yâni karınlarını doyurmak olacak. Bütün gayretleri bu olacak, ne yiyelim diye düşünecekler.”

Halbuki eskiler böyle yapmazdı. Eskiler haram yememeğe çok dikkat ederlerdi, haram yemektense aç durmaya gayret ederlerdi. Hattâ helâl yiyecekleri bile azaltarak, orucu çok tutarak nefislerini ıslah etmeye dikkat ederlerdi. Demek ki o devir geldiği zaman, insanların akılları, işleri, güçleri karınlarını doyurmak olacak. Ha babam, ye babam... Doyuncaya, patlayıncaya, tıksırıncaya kadar yemek...

Bütün gayretleri mideleri, karınları, işkembeleri olacak. (*Ve şerefühüm metâuhüm*) Şerefleri de sâhip oldukları malları, mülkleri olacak. “Şu kadar evim var, şu kadar otomobilim var, şu kadar bilmem neyim var.” diye onunla öğünecekler. Halbuki onlar, İslâm’a göre doğrudan doğruya şeref sebebi değil; haramdan kazanılmış ise, aksine şerefsizlik sebebi ve insanın kötü insan olduğunun alâmeti olur. Malın çokluğuyla, azlığıyla değildir insanın şerefi, asâleti; dürüstlüğüyledir, güzel ahlâkıyladır, takvâsıyladır, ihlâsıyladır, topluma, insanlara yaptığı iyiliklerledir.

Ama toplum bozulunca, onların işleri güçleri maddiyat olduğu için, materyalist kişiler oldukları için, şerefleri ellerindeki eşyalar, mal mülk olduğu için, “Şu kadar yüzüğüm var, bu kadar pırlantam var, şu kadar otomobilim var, bu kadar malım var, mülküm var, köşküm var, Mercedes'im var... vs.” diye öğünecekler.

(*Ve kibletühum nisâühüm*) ““Ve kibleleri de kadınları olacak.” Yâni müslüman dağ başında, tarlada, bayırda, çayırdaki, seyahatte bile olsa, namaz kılacağı zaman, “Aman kible ne tarafta?” diye araştırır. Mekke-i Mükerreme tarafını bulup, Kâbe-i Müşerreffe kiblemiz olduğu için o tarafa döner. Ama o bozuk zamanın insanların kiblesi ne olacak buyuruyor Peygamber Efendimiz?..

Söyleyen güzel, nakleden güzel; sözler de acı da olsa haklı... Dost acı söyler, düşman güldürür: (*Kibletühum nisâühüm*) Ozamanın insanların kibleleri karıları olacak. Yâni, kadının

ağzına bakıyor, ne derse tamam... Gerdanlık isterim!.. Tamam... Bilezik isterim!.. Tamam... Pırlanta isterim, tamam... Güzlük isterim yazlık isterim!.. Tamam...

“—Bunları nereden kazanacak?..”

“—Ne yaparsa yapsın, bana ne?.. Getirirse, getirir; getirmezse boşanırım, anamın babamın evine giderim. Ben arkadaşlarımla yanında mahcup oluyorum. Kıyafetim şöyle olacak, böyle olacak... Geçen nişanda, düğünde giydiğimi bir daha giymem!..”

Bunları hep duyuyoruz. Bir tantana, bir şâşaa, bir debdebe... “Pekiye hanımcığim, olur efendim, derhal efendim!” diye, erkekler de hanımların ağzının içine bakıyor; haram mı istiyor, günah mı istiyor, yanlış mı istiyor, hiç itiraz yok...

Halbuki onları yönetecek ailenin reisi erkek... O dengeyi tavsiye edecek, ölçüyü tavsiye edecek, iktisadı tavsiye edecek, ahlâkı tavsiye edecek... Onları frenleyecek, yönlendirecek, Allah’ın rızası yönünde yönetecek. Sorumluluğu var... Ama o, kibleye döner gibi yönünü hanımına çevirmiş, hanımı ne derse onu yapıyor. Hanımı dine aykırı, Allah’ın emrine aykırı, sünnet-i seniyyeye aykırı, ailenin bütçesine aykırı, akla mantığa, mâkul çizgilere aykırı, ölçüye aykırı, ölçüsüz, sınırsız kaprislerle, tavırlarla, yıkıcı isteklerle erkeği parmağında oynatıyor, avucunun içinde oynatıyor; günahlara sevk ediyor, baştan çıkartıyor ve mahvediyor.

Öyle tipler var ki, hattâ bazıları av avlar gibi peşinden koşup, maalesef evli erkekleri bile baştan çıkartan, mahveden kimseler olabiliyor. Allah şerli olanların şerrinden cümlemizi korusun...

“Kibleleri kadınları olacak. (Ve *dînühüm derâhimühüm ve denânîruhüm*) Dinleri de altın gümüş paraları, dinarları, dirhemleri olacak.” Dini imanı para deriz, bir insanın gözü başka bir şey görmüyorsa... Akli fikri parada ise, arkadaşlık, ahbaplık, dürüstlük, kanun, insaf, merhamet, acıma diye bir şey yok... Adamın

gözünü hırs bürümüş; para, para, para... İşte dinleri imanları, dinarları dirhemleri oluyor. Yâni aslında din, iman kalmamış oluyor, dünya hırsı gözlerini kaplamış oluyor.

(*Ülâike şerrü'l-halk*) İşte bu sıfatlarla, Peygamber SAS Efendimiz'in çizdiği bu çizgilerle tasvir edilen kimseler; akli fikri karınlarını doyurmak olan; övünçleri, şerefleri ellerindeki zenginlikler, mal mülk olan, takı, süs, zînet olan; kibleleri kadınlar olan, dinleri imanları da para pul, dinar dirhem olan kimseler... “Bunlar Allah indinde mahlûkâtın en kötüleridir.” Çünkü İslâmî bütün değerlerden yoksun bunlar...

(*Lâ halâka lehüm inda'llâh*) “Allah indinde onların hiçbir kıymeti, değeri, nasîbi, mükâfâtı, ecri, sevabı olmayacak.” Tabii, ahirette bu vurdumduymazlıklarının, günahkârlıklarının, sınır tanımazlıklarının, dinden imandan uzaklaşmalarının, ahlâksızlığa sapmalarının, yaptıkları kötü şeylerin mutlaka cezasını çekecekler.

Tabii, aziz ve muhterem kardeşlerim, bu seferki okuduğumuz hadis-i şerifler, hepsi alfabetik sırayla sıralanmış olduğu için, (*Ye'tî ale'n-nâsi zemânün*) diye başlayan hadis-i şerifler geldi karşımıza... Biz de Peygamber Efendimiz'in asr-ı saadetine göre o ilerideki zamanda; yâni insanların bozulduğu, toplumların dejenere olduğu, artık kıyametin yaklaştığı zamanda neler olacağını öğrenmiş olduk. Bunlardan bizim çıkartacağımız hisseler nelerdir?..

Bu hadis-i şeriflerin ana fikrini anlamaya çalışmalıyız. Buna benzer durumlar varsa, tehlikeler varsa, çevremizde oluşmağa başlamışsa, kendimizi onlardan korumalı, Peygamber SAS'ın tavsiye ettiği çizgiye gelmeliyiz.

Bir müslümanın aklının, fikrinin karnını doyurmak olmaması lâzım! Aklının, fikrinin Allah'ın rızasını kazanmak olması lâzım!.. (*Hemmühüm bütünühüm*) yerine, (*hemmühüm tahsîlü rıdâ rabbihim*) diyebiliriz. Yâni her mü'minin asıl gayreti, Allah'ın rızasını kazanmak olmalı...

(*Şerefühüm metâühüm*) “Şerefleri, öğünçleri, itibarları paralarında, mallarındadır.” cümlesinin karşılığı ne olmalı?.. (*Şerefühüm ilmühüm ve irfânühüm ve ahlâkühüm ve âdâbühüm*) demek lâzım. Yâni insanın şerefi ahlâkıdır, ilmidir, irfanıdır.

(*Kıbletühüm nisâühüm*) “Kibleleri hanımlarıdır.” cümlesinin karşılığı olarak; müslümanın kiblesi Kâbe-i Müşerreffe'dir. Sözü dinlediği kaynak da Allah'ın kitabıdır, Peygamber Efendimiz'in tavsiyeleridir, dinimizin emirleridir.

Dinleri altın, gümüş parası, dinar, dirhem olan bu insanların karşısında müslümanın durumu ne olur?.. Müslümanın dini takvâya dayalı, ihlâsa dayalıdır. Cenâb-ı Hakk'ın bir gün huzuruna varıp da, bu dünya hayatındaki her şeyden hesap vereceği ahiret gününü düşünür. *Mâlik-i yevmi'd-dîn* olan Allah'ın, bir gün kulları huzuruna çağırıp, onları mahkeme-i kübrâda muhakeme edeceğini düşünür ve dindarlığını hâlisâne yapar, ihlâsla yapar.

Böyle insanlar, aklı fikri Allah'ın rızasını kazanmak isteyen mübarekler; ilim, irfan, edeb, ahlâk sahibi insanlar, yapacakları işlerin neler olmasını, hanımlarını ağızına bakarak değil de, dinimizin emirlerine, Kur'an'a bakarak tesbit eder. Ahiret gününü, mahkeme-i kübrâyı düşünüp de, her işini Allah'ın emrine, yasağına, Peygamber Efendimiz'in sünnetine yapmağa çalışırlar.

Hazret-i Ali Efendimiz RA'ın rivayet ettiği hadis-i şerifleri çok seviyorum ve Hazret-i Ali Efendimiz'i çok seviyorum. Efendimiz'in bu hadis-i şerifi de Hazret-i Ali tarafından rivayet edilmiş. Hepimize herhalde çok şeyler hatırlatacak ve çok uyanıklığa sebep olacak. Yeni şevk ile inşaallah dînî yaşantımızı Allah'ın rızasını kazanmaya yönelik tarzda düzenleyeceğiz.

Ramazan yaklaşıyor. Şa'ban ayının birinci haftası gitti; ikinci haftasının sonunda, Şa'ban'ın on dördünü on beşine bağlayan gece Berat Gecesi'dir, çok önemli bir gecedir. Kulların saîd mi, şakî mi olduğunun divanlara kaydedildiği, bir senelik işlerin, mukadderatın teferruatının semâ-yı dünyaya nüzûl ettiği bir gecedir.

Ondan sonra da mübarek Ramazan... O günleri, o geceleri, o mübarek Ramazan ayını düşünerek zâten kendimize bir çeki düzen vermemiz gerekiyordu. Üç Aylar insanın gafletten uyanması, iyi müslüman olmaya yönelmesi mevsimiydi; ortasına gelmiş bulunuyoruz. Bu hadis-i şerifler de tam Şa'ban ayına ve mevsimin özelliğine uygun oldu. 18

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi Şa'ban ayının feyzinden, bereketinden en yüksek derecede faydalananlardan eylesin... Bu ayı da güzel geçirip, Ramazan'a da erişip, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin "Bin aydan daha hayırlıdır." diye methettiği Kadir

Gecesi'ne de isabet ederek ihyâ etmeyi nasib eylesin... Böylece bir ömür boyu çalışarak kazanılacak mânevî sevapları kazanmayı nasib eylesin...

Hâsılı sonuç olarak hüsnü hâtimeler ile ahirete göçüp, şu canemanetimizi Allah'ın sevdiği vech ile teslim edip, ahirete Allah'ın sevdiği kul olarak varmayı, cennetiyle cemâliyle müşerref olmayı, Allah cümlemize nasib eylesin... Allah hepinizden razı olsun... Yardımcı olsun hepinize, terfikini refîk eylesin...

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû, aziz ve sevgili Ak-Radyo dinleyicileri ve Ak-Televizyon izleyicileri ve seyircileri!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

27. 11. 1998 - AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

